

Robinson Crusoë

Daniel Defoe

Reinoudina de Goeje

bron

Daniel Defoe, *Robinson Crusoë* (vert. Reinoudina de Goeje). Jacs.G. Robbers, Amsterdam 1893

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/defo003robi03_01/colofon.php

© 2011 dbnl

[Robinson Crusoe]

Het schip zinkt in de diepte weg
Slechts één man wordt gered.
Robinson Crusoe alleen
Wordt op het land gezet.
Naar zit hij, vreeslijk stijf en nat,
Haast zonder kleeren aan,
Op 't onbewoonde eiland neer,
En denkt: 'Wat nu gedaan?'

Gelukkig helpt de zee hem mee,
 Zij spoelt van alles aan,
 Gereedschap, kleeren, vleesch en brood.
 ‘Ha!’ roept hij, ‘nu zal ‘t gaan.’
Het eerste, wat hij noodig had,
 Was, wel gezien, een huis.
 Hij bouwde vlug een hut van hout,
 En voelde zich nu thuis.

Hij had een hond, een goedig dier,
 En ving een papegaaï;
 Die maakte, toen hij praten kon,
 Een vreeselijk lawaai.
Zoo kreeg hij wat gezelligheid
 En leefde weltevree;
 De hond ging met hem op de jacht,
 Soms nam hij Lorre ook mee.

Zijn kleeren werden schriklijk oud.
 'Wat deed hij?' denkt ge wel.
 Hij naaide zich een keurig pak
 Van 't sterkste geitenvel.
 Gens zag hij, tot zijn grooten schrik,
 Terwijl hij liep aan 't strand,
 Iets, dat hem angstig stil deed staan:
 Een voetstap in het zand.

‘Gr zijn vast wilden hier geweest;
Behoedzaam gaat hij voort.
Hij luistert, ha! 't is krijgsgeschrei,
Dat hij daarginder hoort.
Naar dansen wilden om een vuur,
Wat maken ze een misbaar!
Zij braden een gevangen mensch,
't Is griezellig, - doch waar.

Hij lost een schot, - de bende vlucht.

Een buigt zich voor hem neer,
En zegt: 'ik niet met d'andren mee,
Ik bij u blijven, heer.'

Hij vraagt den neger naar zijn naam,

De jongen weet 't niet recht.

'Ik noem je Vrijdag. Is dat goed?'

'Ja, heer. Ik ben uw knecht.'

Hij leeft met Vrijdag menig jaar
 Op 't eiland, weltevreê,
 Maar daaglijks wandlen zij naar 't strand
 En kijken naar de zee.
 Geen schip deed echter 't eiland aan,
 Doch eindelijk: 'hoezee!'
 Daar zien ze toch een vlag, een schip,
 Dat nam hen beiden mee.